

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
—
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

L.

11.

III.

I.

власних співпартійників, які не за-
тратили ще свідомості різниці по-
між чесним партійним суперництвом
та напастями божевільних. Це —
партія найбільш ідеологічно спо-
рідна; про інші можна вже й не
згадувати. Серед таких відносин У-
країнський Клуб, ідучи на львівську
співпрацю з іншими українськими
клубами, які абсолютно ні в одному
випадку якоїнебудь акції на парла-
ментарному ґрунті не можуть (хо-
дять і хотіли) зайняти іншого стано-
вища, ніж його займає саме Україн-
ський Клуб, — цей останній мусить
працювати просто в атмосфері шан-
тажу з боку єдиного фронту хру-
львівсько-радикально-сельробівської
преси. Адже не дурно заявив один
із чільніших радикальних посілів, що
він тільки „чігає" на кожний промах
Українського Клубу, — ось вам чу-
дова атмосфера для продуктивної
праці, по мистецьки створена коха-
ними патріотичними земляками. З
другого боку, ніде правди діти, у-
країнська політична думка взагалі
щойно формується, щойно еволю-
ціонує від одірваних фраз і гасел у
напрямку ясної програми на всі про-
блеми національної політики. Ніхто
либонь не заперечить, що наше го-
ромадництво під оглядом політичного
виховання стоїть ще на ступні прі-
мітивізму: глибоко вкорінена націо-
нальна свідомість і почуття патріотиз-
му все ще є альфой і омегой
політичного „діяру", в якому ще не-
має місця на детальний політичний
літгогляд. Тому вічно у нас трапля-
ються такі примітивні непорозумін-
ня, як напр. одрізнення тактики від
ідеології і навпаки, вічно плутається
є суспільницька термінологія, віч-
но ще товчуться ликовинні розмови
на тему „принципіальної" політики,
яка не може, мовляв, бути „реаль-
ною" політикою, бо „реальна" полі-
тика є — Господи знає чому — та-
втологією угодовства, а „принципі-
альна" політика мусить — теж неві-
домо чому — підпорядковуватися
одній лише тактиці пасивної рези-
стенції, при чому знову такі люди
не аляють собі справи із сути цієї
тактики! Все це нема палежної за-
цікавленості справами міжнародної
політики, а вже й мови нема, аби
розглядати їх з погляду всеукраїн-
ських інтересів. Бо очевидно, коли
немає взагалі політичного світогля-
ду, то тимпаче нема його у асекун-
дарному масштабі. Після банкро-
су всіх концепцій на чужі сили, які
були дороговказом нашій політич-
ній думці до 1923 року, викусило га-
сло „віри на власні сили", яке стало
поширеним дороговказом і на прохот
приналежало. Але все ще жде воно на
ресну й недоважачу, по точках роз-
роблену інтерпретацію, як гідна ро-
зумити його й по якому постулаті —
сь нпр. на випадок виникну (займає)
міжнародного конфлікту (займає),
який зроби би знову тереном вій-
ськових дій українські землі?

На моменті політичного невіро-
блення галицько-волинської грома-
ди галицько-волинська ми тому від-
кинула душинність ми тому від-
кинула, бо вважаємо його справді

найголовнішим моментом, який слід брати під увагу при оцінці діяльності Українського Клубу. Не штука виступати трибуном назовні тоді, коли у себе дома перемололося всі питання. — не штука політичній партії виходити на парламентарну арену, коли вона має не тільки писану програму на 4-ох і П П популярну інтерпретацію на 32-ох сторінках (малоліт 16-ки) п. я. „Чого хоче У. Н. Д. О.?", — але коли ця партія має докладно теоретично опрацьовану й обгрунтовану національно-політичну ідеологію і таксамо докладно теоретично опрацьовану й обгрунтовану національно-політичну тактику в різних справах при різних можливостях. Кожен усього цього неба, коли парламентарне представництво пушено з краю плавати по зрадливому і льдячому морі польського парламентаризму, — тоді не практика але за теорією, як повинно бути, лише теорію кують уже самі практичні ходи. І тоді діяльність парламентарної репрезентації стає справді історична: вона бере на себе завдання не тільки виконувати волю громадянства, але це громадянство вчити, яку воно повинно мати волю. Парламентарна репрезентація стає тоді своєю діяльністю політичним вихованцем, стає учителем політичної освіти.

Ось чому в таких умовах сама кількість внесених інтерполяцій та виношених промов не є для оцінки діяльності Українського Клубу суттєва. Ось чому треба її розглядати з широкого погляду всіх наведених складних моментів, серед яких цьому Клубові приходится працювати. Поглядаючи тепер, наскільки він не розгубився серед отих моментів, — наскільки активний чи пасивний білявс його діяльності за вересня 3 місяці, при всіх тих умовах зовнішнього і внутрішнього характеру, які всталили його шлях терпіння і казінням.

1. Келерин.

Всі українські діти до української шко-
ли! — Хто минув рідну школу і посилає
привіт до чужої школи, той ворог сво-
єї дитини й української нації!

З парламентарної арени.

(Власні телефонограми з 27. червня 1928.)
зміни польського уряду.

(ж) Два останні дні повідомляли ми про рішні поголоски, які кружили у зв'язку з кабінетовою радою. Поголоски ці приймали ніколи навіть дуже дивовижні розміри, чого не було би, коли б не пресова політика президії ради міністрів, яка, нехтуючи від давни чинник преси, не давала ніяких інформацій навіть варшавським, абдиженням бунітні до уряду шоденникам. Щойно сьогодні в полудне виявилися, що дим цих поголосок не був без вогню, та що справді на кабінетній раді, яка відбулася в понеділок вечером на зв'язку під проводом президента Польщі, розпочалася фактично криза уряду і що на раді тім марш. Пласудський в довшій промові мав критикувати у досить гострій формі хід подій у Польщі та жалівся, що татар відповідальності за те все що діється, складається на плечі одиниці. М. І. мав критикувати поведінку уряду та кляути І-ки на парламентському терені у зв'язку зі сверкненням важливих бюджетових позицій. Наслідки цієї промови проявилися у кризі кабінету. Виглядає вона так: Прем'єр маршав. Пласудський уступає в головування ради міністрів, затримуючи надалі портфель мін-ства військових справ і генеральний інспекторат армії. Прем'єром стає дотеперішній віцепрем'єр Бартель. Решта міністрів абериғає свої портфелі за виїзком resortу мін-ства освіти та шляхів. Міністр освіти на місце Добруцького іменований дотеперішній директор політичного департаменту в мін-стві внутр. справ д-р Сьвітальський. Міністром шляхів на місце п. Ромоньского іменований дотеперішній директор варшавських трамваїв Іжак Кін. Відносі номінаційні декрети вже підписані. На маргінесі цих звітів кружляють далі наїр-ріжнородніші коментарі. Найважливіші з них ось такі: Уступлення марш. Пласудського в головування кабінету пояснюють його справжньою перетоною і недугою. Не в виключенні, що андознаї марш. Пласудський скоче взагалі вищофатися з політично-державного життя для чого потрібна певна переходова стадія. Натомість номінація Бартеля прем'єром викликала велике здивування, тому, що в останніх часах говорено багато про уступлення Бартеля взагалі з уряду. Найбільше здивування, яке впрост межує зі сензацією, викликало призначення д-ра Сьвітальського міністром освіти. З урядових кол пояснюють це призначення тим, що д-р Сьвітальський, мовля, на становищі директора політичного

департаменту і як галицький уроженець та абсолюент львівського університету аналогіч краще інших зі справами польських народів, головню українців. Так отже урядом кола хочуть висунути, що номінація д-ра Сьвітальського є бачити ко-коюсь концесією на користь українців. Ти-часом нема сумнівів, що в українських ко-лах ця номінація викличе саме протилеж-не враження, тому, що заздало ще є у сві-дкій пам'яті вибори, якими керував ніхто інший, тільки саме д-р Сьвітальський. Шо-до другого міністра інж. Кіпа, то він має славу доброго фахівця. Наслідки тих змін можуть показатися далекосхідні швидко в осені підчас осінньої сесії. Найбільш зна-менним моментом у цій цілій історії є со-ромне продумання всяких надій парламен-тарних кол, виразніше польської демокра-тичної лівиці на парламентаризацію уряду. Безумовно, що новий уряд не матиме то-го авторитету, яким тримався уряд під го-ловуванням марш. Пілсудського. Тут слід пригадати, що Бартель вже в третє стає головою ради міністрів. Перший раз було це безпосередню після перевороту, дру-гий раз іменований був уже негачним пре-зидентом 4 дні після перевороту, після чого уступив 13. вересня 1926 р. після демонстра-тивного скреслення соймом 54 міль. із пред-ложеного бюджету. Не вважаючи на фор-мальне погодження кабінетової кризи дальше ще є отвертою справа тимчасово-го ведення кабінету, тому, що одяково марш. Пілсудський як Бартель візнають на довшу відпустку. Кажуть, що заступни-ком Бартеля буде міністр Морачевський.

ФУЗИЯ ДВОХ САНАЦІЙНИХ ГРУП.

(ік) Після довгих приготувань сьогодні на спільному засіданні головних управ „Партії Праці“ і „Звйонаку Наприви Рже-чипосполітей“ прийнято одностайно резолюцію про альянс цих двох політичних організацій під одну назвою „Зеднотення праці всі і мьст“. У цій резолюції говориться про потребу консолідації демократичних сил під прапором марш. Пласудського. Задля переведення потрібних змін наприви державного устрою нова партія заявила за втриманням єдності та суцільності Беап. Блюку. Наслідком тої фузії в соймовому клубі 1-ки powstaє організована група яких сорок кількох послів, які будуть творити протиагу консервативно-реакційної група. Хоча, як наведено, нова партія декларує себе великим прихильником єдності 1-ки, асе такі є це безперечно оден крок вперед до диференційної сил Беап. Блюку, які ма довшу мету під спільним дахом втримати не зможуть.

Останні вісти.

(Власні телефонограми з 27. червня 1941)

СПРАВА РЕВІЗІЇ МИРОВИХ ДОГОВІРІВ.

(ж) Агенція АВ подає з Лондану вістку про дискусію на вчорашньому засіданні палати громад у справі надзвичайних опантів, при чому дискусія зішлася на шлях взагалі можливості зміни тристороннього мирового договору. Лорд Білкетед заявив в імені уряду, що хоч теперішній момент не годиться на проведення якоїсь небудь реалії, то все таки у принципі така реалія можлива. Ця заявка може мати величезне значіння у зв'язку зі загальною проблемою зміни всіх мирових договорів.

„ИТАЛИЯ“.

(ix) Не вважючи на всі спроби, нічого більше поза ген. Нобіле досі не арештовано. Прийшла вістка, що машиніст талії⁶ Помелі помер на ледовій горі під тяжкими ран. Нічого невідомо теж про долю групи Маріяна, ані про Аиуілсека. Взагалі вигляди на врятування розбитків шорка менші. Атмосферичні умови не дозволяють на нові зети до ледової гори. Що до групи Маріяна то вона мала харчі лише до 22 червня так, що могли б навіть до того часу зберіглася життя, то могла вже агнувати голодом смертю. Всі вістки про переловлення радіотелеграфічних знаків від Аиуілсека показалися фальшивими.

ГЕН. СІКОРСЬКИЙ У ФРАНЦІЇ

(ix) Своєрідну сензацію у Варшаві викликала вістка про урочисті прийом, які французька генераліція на чолі з марш. Фошом уладила адмісiональному через марш. Піасудського ген. Сікорському, що тепер перебуває у Парижі. Князь ген. Сікорського п. н. „Над Вислою і Вкрю“, яку санітарні військові кола зустріли дуже неохоче, виходить зі французької мови з обширною передисловою самого марш. Фоша.

НОВИТ ЛЯНДРІ

(йк) ПАТ подіє з Марсильї, що в селі одної вілли знайдено трупи трьох японців. Виявилось, що це справа пов'язана до відомої афери Ліндрі. Віллі жінка впади жертвою обманства, завязаного з обіцянкою подружжя.

РОЗВІД КН. КАРЛА.

(ік) Минула п'ятиденний речинать. 1-ий прислугував колишньому наслідкові в румунського престолу ки. Каролу 18

МНХ. РУДНИЦЬКИЙ.

Лист до письменника.

3 нагоди побуту Поль Казена у Львові¹⁾.

Cher Monsieur Cazin,

Ви нарешті у Львові! Спочувати з Вами чи Вам завадити? Спочувати та одночасно завадити, що люди розривають Вас на кусні, благаючи якнайдовше азвяти почести Вашого товариства? Маєте те, чого ви бажали у передмові до одної із своїх книжок, коли шукали цікавих читачів, мов мук, що прилипають до лугу. Можете глумувати із слави: люди воліють бачити письменника з іменем без його книжок, ніж його книжки без нього.

Чи гордість, що я між мешканцями нашого міста — найстарший Ваш знайомий? Є в цій гордості нитка приємного спогаду: я шукав залюбки виміти думок з Вами ще тоді, коли кюдна з них не зазнала почести друку. Скажу щиро: я волів би вітати Вас як гостя у Парижі. Там ніхто не підозрівав би мене, що забігаю лесткою перед Вами з яких-небудь особистих чи політичних мотивів.

*) Поль Казен є автором таких творів: "L'Humaniste à la guerre", "Décadi", "L'Alouette de Pâques", "L'Hôtellerie du lacchus sans tête", "Lubies" (Paris, Librairie Plon) і "Le Bestiaire des Deux Testaments" (Bloud & Gay) Цього року він відістав нагороду «національної літератури».

гі гарні передвоєнні часи, коли Ви як голова „Франко-слов'янського Г-ва“ при Сорбоні ніколи й не зморщили чола на думку, що в одному льокалі, на цьому самому вечорі, можуть пересваритись члени великої слов'янської рідні-грізні? Скільки суперечок ішло про те, в що інші вірили, а інші осмівали і чого навіть велика війна не в силі була вирішити? Мало між нами було таких — а нині є їх ще менше! — що вірили би у всеслов'янське братерство або бодая порозуміння. Зате всі ми розуміли, завдяки Парижеві, вагу знайомості із чужою культурою і творчістю, без огляду на політичну ворожнечу, національну вразу, а інколи й ненависть.

Нас обох зблизили тоді дві літератури, якими ми були захоплені: французька та польська. Ми мріяли тоді про те, про що і я мрію нині: про видавця для на-піч готових чи задуманих книжок, щобн на-полювину жити з них, а зовсім жити ними. Чи треба було Вам аж пройти пекло боевого фронту, щобн лаяти супроти пера сміливість, якої бракувало Вам, червезі захоханому в сільському затишку, кріпках і горюдині у підніжжя старезного замку в St-Rémy lès Chevreuse? Ні, Ви лишілись чеполправним Ідеалістом; може ще більшим, ніж колись. Коли 8 літ пізніше я відвідав Вас у Вашім новім гоубуньку: в Courcelle-par-Gif. Ваша голова, посріблена відпачками за бої під Meuse і Bois d' Ailly, так само добросердно була схилена над закарлячками терплячих рукописів.

Не хочі Вам віддячуватись за час

ню дружбу сумнівню приємністю: похвалною пригадкою Вашої літературної праці. Є простіші засоби популярності на чужині. Вам колись — тямите? — доводилось представляти мене в своїх товаристві як небувалий зразок: єдиного українця в Сорбоні. Вас таксамо показують нині у Львові з неймовірною усмішкою — як єдиного справжнього француза, що знає польську мову та літературу.

Із усього, що Ви завдячуєте цій мові та літературі, а вони завдячують Вам, найкращим є почування любови для чужої творчості. Воно придбане невинно зростаючим зацікавленням психологією чужого народу, довшими та ціннішими шляхами, ніж методи та психологія торговельних шкіл. Життєвий припадок грає тут роллю не менше, як у зустрічах, з яких родиться слабе кохання.

Любов до народів кориться законам і знає примхи любови полів. Легко бути засміленим від першої знайомости. Ще легше ненавидіти, не знаючи кого або й не бажаючи знати. Бути привязаним до другого, тільки тому, що не маємо іншого вибору — велике щастя „покірних духом“. Багато земляків робить із цієї звички та конечности свою заслугу, горді на свій патріотизм, тому, що сілі на примкети чужих культур. Вони нагадують вірних мужів, яких зраджує жінка, доведена до краю їхньої короткозорістю.

Та як важко любити особу чи на-
рід, бачучи всі їхні хиби! Зате як
приємно дошукуватись тоді в них
прикмет! Ті, що зазнали цього по-

чування, знають, що від нього багатіють більше вони самі, ніж предмет їхнього захоплення.

Ви, як член народу із найбільш
здоровим розумом у світі — бо ви
касаєтесь про розум народів, що на-
ють його менше, ніж здорові! —
розумієте, що найважливішою пі-
ставою звязків є інтереси. А при-
 цьому як член найбільше літератур-
ної суспільності знаєте, що поза
боротьбою інтересів творяться ду-
хові потреби культур, потреби, що
гостують підземельними соками у
загальнолюдським змаганні до пош-
рення свого „я“. Коли Ви, анжоні
на такій багатій літературі, як фран-
цуська, відкрили нові джерела вра-
жень у настільки біднішій літературі,
як польська, то які облоги простяга-
ються перед славянськими письмен-
никами, що шукають у французькій
чужорочності овідів нових ідей та за-
обів кращого їх вислову!

Ваша вражливість не дозволяє мені вразити Вас натяком на різні умовини нашого життя, які Ви самі догадаете. Ви наделите до представників тої культури, що не дозволяє ніколи нехтувати та образити одного народу ціною похвали другого. Ви не робите з літератури, з мистки, ні з політики літератури, з ошани для обох них. Коли пишете, облять це за Вас, користуючись Вашим іменем. Ви можете хіба змислити, що пишете безсильно, як і т. супроти них, що схотять дошукатись з яких-небудь чогось бльш, як символізм у письменика.

— Що каже статистика життєвих обставин. З одного мільона людей, уроджених в одному році, половина їх умирає в 45-й році життя, одна третина доживає до 60-го, а 1/20 часті 80-го року життя. Ви не знаєте, до якої категорії належите. Ви можете вмерти і негайно, а тому Ви повинні експлуатувати обставини своєї життя в користь своєї родини в Товаристві „Карпати“, Львів, Руська 18, 1. пов.

— В неділю дня 1/VII. 1928 р. о 12 х. відбудеться посвячення угорського каміня під порожу в Камінополь (парохія Підбірні) пов. Львів.

Театри.

Міський великий театр:

28-го г. 7-30 веч. „Червонона мис“, 29-го г. 7-30 веч. „Турандот“ виступ краківського театру.

Міський „Театр Новин“:

28-го г. 8. веч. виступ театру „Qui pro Quo“.

КІНА.

„Аполон“: „Битва під Скагером“

„Лев“: „Дон Кіхот“ в Патоні! Пата-тоном.

„Палас“: „Драма в готелі Бувальєр“.

„Фатаморганга“: „Криса лісничанка“.

„Байка“: „Бартек переможець“.

Зі спортивного життя.

Україна—Світель.

Товариські змагання між повипилими дружинами відбулися в п'ятницю 29. к. м. в год. 5. попод. на грици „Світель“ в Закарстивоні. Для інформації подаємо, що „Світель“ — безкомуністичний кандидат до А-класу, який торопить своїх притягивників двоцифровими вислідами (жін. неділі переміж німецьку дружину „Віс“ 11:3, а рівночасно грає дуже „Фер“, про що свідчить перше місце, яке він займає в таблиці за чашу О. К. С. між класами Б-класу за гру „Фер“. Слід зазначити, що й Україна займає в повипилих таблиці перше місце на 13 класів А-класу львівської округи. Можна надіятися, що гра обох дружин дасть багато емоцій глядачам. Попередять змагання України II—Світель II. в год. 3. Ціни вступу: сидіти 1-30 зол., стоячі 1 зол., 2-й клас обох класів за виходами 1 зол. і 50 сот. Додат. трамваєм: 5, 9, 10.

З Т-ва Охорони Воєнних Могил.

XX. спис членів-опікунів стрілецьких могил.

Товариство Охорони Воєнних Могил у Львові (Руська 18/1) прислає нам 20-й спис членів-опікунів, що зложили в Т-ві по 15 зол. від одної могили: 319) Евстацій Войтик, Львів — 2 могили, 320) Тисо „Луг“ в Боршев — 1 м., 321) клас V. А. Файл держ. гімназії, Львів — 1 м., 322) Ірина Покляська, Львів — 1 м., 323) о. Василь Фартух, Бобатки — 1 м., 324) Прохор і Софія Тихі, Цвітола — 1 м., 325) коопер „Надія“ і читальня „Просвіта“ в Підгородній — 1 м., 326) Адам Бачинський, Калуш — 1 м., 327) о. Дмитро Поддєшевський, Дорожів — 1 м., 328) кооператива „Верховина“, Шеморин — 1 м., 329) читальня „Просвіта“ в Балигороді — 1 м., 330) о. Нестор Величківський, Базар — 1 м., 331) парохіальний уряд у Лішнях — 1 м., 332) д-р Ярослав Дудикевич, Бібрка — 1 м., 333) д-р Степан Мудренський, Таусте — 1 м., 334) Секція Студентів при „Студентській Громаді“, Львів — 1 м., 337) II-ий Царський Кур'єр ім. Марти Борецької Члвч — 1 м.

За продовження акції.

Всх. о. Марія Цурковська зі Стрия, складаючи 15 зол. на опікуванню одної могили в своєму листі до Товариства пише м. й: Поміж опікунами могила наших Борців не останнє місце повині зайняти і священники; вони із своєю уряду покликани до того, щоб пам'яті усього високого, шляхетного передавати грядущим поколінням. А поміж тим, що зобов'язалися опікуватися могилами Героїв, так мало мають тепер священників. Складаючи квоту 15 зол., я гордий з того, що можу назватися опікуном могили Незнаного Героя, которого я не знав і знати не буду, а який за мене по слову поета життя своє віддав.

Я равелів в бою і вмираю за вас... Не жаль, що так рано вмираю! Вам привіт перед смертю: бажав.

В цей час Лиш свободи для Рідного Краю.

Від себе кличу до перебрання опіки над одною могилою всіх моїх товаришів, вивчених в 1916 р., а саме: П'ю. Івана Луцького чина СВВ, бунного духовника

наших Героїв, тепер перебуваючого у Львові; 2) о. соа. Володимира Федусевича в Миколаєві; 3) о. Євгена Вахталовського; 4) о. Василя Глуховського в Остріві; 5) о. Остапа Петраши в Витині; 6) о. Михайла Волинця в Загірочку; 7) о. Василя Стрильбицького; 8) о. Степана Фіта в Подлях; 9) о. Антона Болдара в Плотичах; 10) о. Василя Куриласа в Доброворі.

ОПОВІСТКИ.

Річні пописи ал'віа висшого Музичного Інституту ім. Лисенка у Львові відбудуться в четвер 28. к. м. (середі і висшій роки) усі три рази о год. 7-й вечером у великій залі Муз. Тон-а. Вступ відкритий за програмкою в ціні 12 з., для молоді 50 сот. 2553 2-2

Вписи до муж. доповняючої фахової Школи Р. Ш. ім. Грінченка у Львові з повними правами публичних шкіль відбудуться в дні 29. червня і 1. липня к. р. від 10—12 год. передполуднем, і в дні 30. червня і 2. липня к. р. від 5—7 год. вечером в школі вул. Городецька ч. 95. Приймається до всіх класів термінаторів спеціального, столярського і швейського фаху. Виставка рисунків учеників доповняючої фахової школи ім. Грінченка у Львові отворена в дні 29. червня і 1. липня к. р. від год. 10—12 передполуднем, а 30. червня і 2. липня к. р. від год. 5—7 вечером. — Управа Школи. 2540 2-2

Комітет Допомоги Українським Політичним В'язням повідомляє, що П. Радзівська гроші в сумі 69.05 зл. за розподіли бізети на діточу виставу „Синітосесні“, котра із причини незалежних від комітету не відбулася. Передає на допомогу Українським Політичним В'язням. — Всім жертводавцям складає ширку подяку Комітет. 1-1

ДРІВНІ ОГОЛОШЕННЯ

БРИЛАНТИ, також іншу біжутерію купує по висшій ціні Домбровський-Розважовський, Львів (Готель Жоржа) Аладєжчина 2. 2481 2-2

ФАБРИКА „Дріт“ Львів-Закарстивоні Короля Яна III. ч. 5. поручає найдешевше сітки до курників, улажує цілониті огорожі тенісних кортів, відгородів, разом з брамами і фіртками. Телефон 16—18 і 13—27. 2184 8-2

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ І СРІБНІ ВІРОБИ продає за готівку і на рати від десятих літ у цілім краю авісна фірма Іван Зельтенрайх, Львів, па. Марійська 5. Купую бриланти, золоту, срібло, плачу найвищі ціни. 3 96-2

ЖАБЕ-ЛІВЦЯ, столиця гір, до винайму кілька соняшних кімнат з цілих удерманням. Купелі в Черемоні Ізлі на місці. Ціна після умови. Інформацій улаштує проф. Банах п. Жабє. 2550 3-3

ГІМНАЗИЙНИЙ професор прийме на станцію учнів висшій клас Філіп акад. гімназії, Відомість в Адміністрації „Діло“. 2556 3-3

АДВОКАТСЬКИЙ конспієнт, що має зв'язки у Львові, пошукує посади на скромних усяках. — Зголошення до Адміністрації „Діло“ під „Доктор“. 2568 1-2

РУТИНОВАНИЙ конспієнт в доктором, судовою та адвокатською практикою пошукує місця від дня 1. вересня к. р. — Зголошення проситься слати до Адміністрації „Діло“ під „Ч. 3“. 2567 1-2

ПОШУКУЮ призначення за оплатою для ученика VI. кл. гім. на час ферій в здоровій околиці. — Ласкаві зголошення до Адміністрації „Діло“ під „Призначення“. 1-1

ДІВЧИНА старшого віку, шатинка, середнього росту, що уміє вряжувати домок, годуючи кухню, майно 1000 доларів, дошукую товаришів життя, промишляючи до 40 літ — Ласкаві письмений зголошення до Адміністрації „Діло“ під Шатинка. 2566 1-1

ПРИЙМУ учениці на станцію вул. Куркова ч. 14. Костенька. 2575 1-1

УЛАДЖЕНА кімната, освітлення, усяка, місячно 90 зол. або місячно 70 зол. від 1. або 15. липня до винайму тільки позашкільним особам. Вул. Висняського ч. 31. партер. 2574 1-2

ПАНЮ ОЛЕКСАНДРУ МАТКОВСЬКУ прошу о адресу. — Яворська, Урмань. 2572 1-1

ПOTРІБНА, старша, самітна, господарка, інтелігентна жінка з невеликими знаннями за гадкою до сільсько-господарства. — Зголошення Торговля Петровича, Волєзія. 2573 1-1

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

ЛІКАР 2515 2-3

Д-р Володимир Білозор

ординує у внутрішніх недугах у ДОРІ в місяці липні та серпні.

Спеціаліст недуг дитини, серця і жовтуха

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

2353 Пересвітлення Рентгеном. 21—24

Виділ Тов. „Український Інститут для дівчат в Перемишлі“

приймає на шкільний рік 1928/9 180 учениць до Інституту. Місячна оплата за удержання вноситься 90 зол., за ужиття інвентаря платиться одноразово 30 зол. Інститут удержує приватну жіночу гімназію гуманістичного типу, яка має повні права державних шкіл; оплата за науку вноситься 30 зол. місячно. Прохання о прийнятті до Інституту приймає Управа Інституту (вул. Татарська ч. 4.) до дня 20. липня.

Мих. Демчук

управитель Інституту.

2571 1-3

„JOHNURT“

Потребуємо здорових і сильних громадян! Тому давайте дітям „JOHNURT“, якого ніщо не заступить при заворушеннях жолудна, впливає корисно на організм.

Домагайтеся всі і пийте молоко „JOHNURT“.

Можна набути у молочарнях, рестораціях, наварнях і т. п. торгівлях.

Бюро замовлень: Тел. 4—83 і 49—11. 2533 2-2

Державний Банк Рільничий

ВІДДІЛ У ЛЬВОВІ

вул. Пилсудського ч. 25. Телефони 48—80, 42—70.

дає на догідних умовах кредити:

В ШТУЧНИХ ПОГНОЯХ

по оригінальних фабричних цінах.

Кредит можуть дістати кооперативи та громадські установи.

Рільники (в групах найменше по 4 особи) можуть старатися за погноєвий кредит, наскільки на їх терені нема кооперативної організації.

За всякими інформаціями треба звертатися листовою до ДЕРЖАВНОГО БАНКУ РІЛЬНИЧОГО.

Магістрат м.р. стол. міста Львова.

L. M. 90446/1928

Z. d.

У Львові, дня 23. червня 1928 р.

Офертова ліцитація.

Управа Дібр і міських маєтків Кор. Стол. м. Львова оголошує офертову ліцитацію на власні права пользования в міських і фундаційних добрах, позашкільних і львівських повіт, в катастральних громадах: Бруховичі, Голоско-Недзич, Бигорина, Сітків, Кульпарів II часті і Малєхів, що об'єднують окозо 1.300 моргів і окозо 1000 моргів різнних ґрунтів, також на міських ґрунтах, позашкільних в оферті шість літ, себто від 1. жовтня 1928 р. до 30. вересня 1934 р.

Ліцитаційні умови можна переглянути в Управі Дібр і міських маєтків Ратуші і поверт модисно від 11-ої до 13-ої год. Письменні оферти в закритих конвертах з написом „Оферта на пользование в міських добрах“ з поданням ціни і адреси оферента разом з послідньою складеною в Мійській Касі наді в висоті 10% (десяти) офертаційної суми аналіз належить внести до дня 5. VII. 1928 р. година 12 в пошутне до рук Управи Дібр і Ратуші і поверт, після цього буде комісією відкриття оферт і есконтальна устна ліцитація.

Магістрат застерігає собі право довільного вибору оферента, або неприхвату ніякої оферти без подання причини. Оферти внесені після рішення, що будуть розглянені.

Я. СТШЕЛЕСЬКИЙ в. р.

Конісар Ряду

в обов'язках Президента міста.

2570 1-1

За редакцію відповідає Рясиль Мудрий.

Видає Видавничка Спілка „Діло“.

З друкарні Видавничої Спілки „Діло“, Львів, Рипок ч. 10.